

TUOMAS KILVOITTELIJAN KIRJA

Käännös Ismo Dunderberg, Antti Marjanen & Risto Uro

Nämä salaiset sanat Vapahtaja puhui Juudas Tuomaalle ja minä, Mattaias, kirjoitin ne muistiin. Kuulin heidän keskustelevan, kun olin kävelyllä.

Itsensä tunteminen

Vapahtaja sanoi: »Veli Tuomas, kuule minua, niin kauan kuin olet minun kanssani maailmassa, jotta voin selittää sinulle sen, mitä olet pohtinut mielessäsi.

»Sinua sanotaan kaksosveljekseni ja tosi ystäväkseni. Tutki siis itseäsi ja käsitä, kuka olet, millä tavalla olet olemassa ja tulet vastakin olemaan. Koska sinua kutsutaan veljekseni, ei ole sopivaa, ettet tuntisi itseäsi. Mutta minä tiedän, että sinä tunnet, sillä olet jo ymmärtänyt, että minä olen totuuteen johtava tieto. Tietämättäsi olet tiennyt sen koko ajan, kun olet kulkenut kanssani. Siksi sinulle annetaan nimi ”Itsensä tunteva”. Joka ei tunne itseään, se ei tiedä mitään. Mutta joka tuntee itsensä, on tullut tuntemaan kaikkeuden syvyyden. Sinä, veljeni Tuomas, olet nähnyt sen, mikä on ihmisiltä salattua, ja sen, mihin he kompastuvat, koska eivät sitä tunne.»

Vapahtaja opettaa salattuja asioita

Tuomas sanoi Herralle: »Pyydän sinua vastaamaan minulle siihen, mitä kysyn sinulta ennen taivaaseen ottamistasi. Kun kuulen sinulta salatuista asioista, voin silloin puhua niistä. Mutta on selvää, että on vaikeaa tehdä ihmisten edessä sitä, mikä on totuus.»

Vapahtaja vastasi: »Jos asiat, jotka voitte nähdä, jäävät teille hämäräksi, kuinka voitte kuulla niistä asioista, joita ei voi nähdä. Jos on vaikeaa tehdä totuuden tekoja, joita maailma näkee, kuinka voitte tehdä suuren voiman ja täyteyden tekoja, jotka ovat salattuja. Kuinka teitä voisi kutsua työntekijöiksi? Tässä suhteessa olette oppilaita, ettekä ole vielä saavuttaneet täydellisyyden mittaa.»

Tuomas sanoi Vapahtajalle: »Ilmoita meille ne asiat, joita sanot salatuiksi ja joita ei ole meille paljastettu.»

Vapahtaja vastasi: »Kaikki ihmisruumiit syntyvät kuin eläimet, jotka ovat vailla järkeä. Ne ovat kuin luodut olennot, jotka tavoittelevat kaltaisiaan. Mutta ne, jotka ovat yläpuolella, eivät ole kuin näkyvät, vaan he elävät omasta juurestaan, ja heidän hedelmänsä ravitsee heidät. Näkyvät ruumiit puolestaan syövät kaltaisiaan luotuja ja sen tähden muuttuvat. Muuttuessaan ruumis tuhoutuu ja katoaa. Siitä lähtien ruumiilla ei ole toivoa elämästä, sillä siitä on tullut eläin. Samalla tavalla kuin eläinten ruumiit häviävät, nämäkin luomukset tuhoutuvat. Eivätkö ne ole seurausta sukupuolisesta kanssakäymisestä kuten eläintenkin ruumiit? Jos ihmisen ruumis syntyy näin, kuinka se voi synnyttää mitään parempaa kuin eläimiä? Te olette alaikäisiä siihen asti, kunnes teistä on tullut täydellisiä.»

Ihmiset yrittävät osua maaliin pimeässä

Tuomas vastasi: »Herra, siksi sanon sinulle, että ihmiset puhuessaan salatuista ja selittämättömistä asioista ovat niiden kaltaisia, jotka yrittävät ampua nuoliaan maaliin yöllä. He ampuvat nuoliaan kuin ihmiset, jotka eivät käsitä, mitä he tekevät, sillä he yrittävät osua maaliin, vaikka sitä ei näy. Mutta kun valo tulee esiin ja peittää pimeyden, kaikkien teot paljastuvat. Herra, sinä olet valomme, joka loistaa.»

Jeesus vastasi: »Valoa ei ole muualla kuin valossa.»

Tuomas kysyi: »Herra, miksi näkyvä valo, jonka tarkoituksena on valaista ihmisiä, nousee ja laskee?»

Vapahtaja vastasi: »Autuas Tuomas, tämä näkyvä valo valaisee teidän tähtenne, ettette jäisi tähän paikkaan vaan lähtisitte täältä pois. Kun kaikki valitut luopuvat eläimellisyydestään, tämä valo palaa sinne, minne se kuuluu, ja se otetaan siellä vastaan, sillä se on ollut hyvä apulainen.»

Viisas pakenee himoa

Vapahtaja sanoi vielä: »Tutkimaton on valon rakkaus! Piinaava on tuli, joka polttaa ihmisten ruumiissa ja sisimmässä! Se palaa heissä yötä päivää ja kuluttaa heidän jäseniään. Se juovuttaa heidän mielensä ja saa heidän sielunsa suunniltaan. Se [...] miehissä ja naisissa yötä päivää. Se kiihottaa heidät liikkeeseen, joka sytyttää salaa ja avoimesti. Miehet liikkuvat [...] naisten päällä ja naiset miesten päällä [...] sanotaan, että jokainen, joka etsii totuutta todelliselta Viisaudelta, tekee itselleen siivet lentääkseen. Näin hän pakenee himoa, joka polttaa ihmisen henkeä. Hän tekee itselleen siivet ja pakenee jokaista näkyvää henkeä.

Viisas ei voi asua tyhmän kanssa

Tuomas vastasi: »Herra, juuri tästä haluan sinulta kysyä, sillä olen ymmärtänyt, että sinä yksin autat meitä, kuten itsekin sanot.»

Vapahtaja jatkoi opetustaan: »Meidän on puhuttava teille, koska tämä on opetusta täydellisille. Jos te tahdotte olla täydellisiä, teidän tulee noudattaa sitä. Ellette tee niin, teitä kutsutaan tietämättömiksi. Viisas ihminen ei voi asua tyhmän kanssa, sillä viisas on tullut täydelliseksi kaikessa viisaudessa. Tyhmälle taas hyvä ja paha ovat yksi ja sama asia. Viisas ravitsee itseään totuudella ja on kuin puu, joka kasvaa vuolaan puron varrella. Mutta jotkut juoksevat näkyväisten perässä, vaikka heillä on siivet. He tavoittelevat asioita, jotka ovat kaukana totuudesta. Heidä johtaa tuli, joka antaa heille harhakuvan totuudesta. Tuli häikäisee heidät katoavalla kauneudellaan, vangitsee riettaalla suloisuudellaan ja kietoo pauloihinsa tuoksuvalla heikumallaan. Se sokaisee heidät kyltymättömällä halulla ja polttaa heidän sielunsa. Se on kuin heidän sydämensä lävistävä piikki, jota he eivät voi koskaan irrottaa. Kuten kuolaimet hevosen suussa se johdattaa heitä, minne tahtoo. Se on kahlehtinut heidät, sitonut kaikki heidän jäsenensä himonsa katkerilla kahleilla siihen näkyväiseen, joka tuhoutuu, vaihtuu ja muuttuu houkutus kaltaiseksi. Innokkaasti heitä on houkuteltu ylhäältä alas. Kaiken aikaa heitä tapetaan viekoittelemalla heitä saastaisuuteen kaikkien eläinten joukkoon. »

Totuuden etsijä löytää levon

Tuomas sanoi: »Näin varmasti on. On myös sanottu jotka eivät tunne [...] sielu [...].»

Vapahtaja vastasi: »Autuas on viisas ihminen, joka etsi totuutta. Löydettyään sen hän lepäsi sen varassa ikuisesti eikä pelännyt niitä, jotka tahtoivat järkyttää häntä.»

Tuomas kysyi: »Herra, onko meidän hyvä levätä sen varassa, mikä meillä on?»

Vapahtaja vastasi: »Se on hyödyllistä ja hyväksi teille. Se, mikä ihmisistä näkyy, häviää, sillä heidän lihallinen ruumiinsa katoaa. Mutta kun se hajoaa, ihmiset kuuluvat yhä niihin näkyväisiin, jotka voidaan havaita, ja näkyvä tuli tuottaa heille tuskaa. Koska he ovat menettäneet rakkautensa uskoon, heidät kootaan takaisin tähän maailmaan [= jälleensyntymä]. Ne, jotka näkevät eivätkä ole

näkyvästä maailmasta, tuhoutuvat ilman ensimmäistä rakkautta elämän huolissa ja tulen liekissä. Vain pieni hetki ja näkyvä maailma häviää. Näin syntyvät häilyvät varjokuvat, jotka asuvat hautojen keskellä kuolleiden ruumiiden päällä ikuisesti sielun tuskasta ja turmeluksesta kärsien.»

Synti ei ole väistämätön

Tuomas kysyi: »Mitä meidän on sanottava tästä? Mitä voimme sanoa sokeille ihmisille? Mitä opetamme näille kuolevaisille raukoille, jotka sanovat: 'Olemme tulleet tekemään hyvää, emme kiroamaan', mutta jatkavat: 'Ellemme olisi syntyneet ruumiiseen, emme olisi harjoittaneet syntiä'. »

Vapahtaja vastasi: »Älä missään tapauksessa pidä näitä ihmisinä, vaan lue heidät eläinten joukkoon, sillä niin kuin eläimet syövät toisiaan, niin syövät tällaiset ihmisetkin. Heiltä riistetään totuus, koska he rakastavat tulen suloisuutta ja ovat kuoleman palvelijoita. He rientävät saastaisuuden töihin ja toteuttavat isiensä himot. Heidät heitetään helvetin syvyyteen ja heitä kidutetaan rangaistuksena heidän pahuudestaan, joka heitä piinaa. Heidä kuritetaan, jotta he ryntäisivät taaksepäin paikkaan, jota eivät tunne. »

»He eivät luovu jäsenistään osoittaen lujutta vaan joutuvat perikatoon! He iloitsevat tulen loimusta, koska he rakastavat hulluutta ja mielettömyyttä, sillä he ovat tyhmiä. He rientävät mielettömyyden perään eivätkä tunne hulluuttaan luullen olevansa viisaita [...] rakkaus ruumiiseensa [...] heidän mielensä on keskittynyt heihin itseensä ja heidän ajatuksensa heidän tekoihinsa. Mutta tuli vielä polttaa heidät!«

Tyhmiä rangaistus

Tuomas kysyi: »Herra, mitä voi tehdä se, joka heitetään alas näiden joukkoon? Minua askarruttaa suuresti tällaisten kohtalo, sillä monet taistelevat heitä vastaan.»

Vapahtaja vastasi: »Mitä itse ajattelet?«

Juudas, jota kutsutaan Tuomaaksi, sanoi: »Herra, on parempi, että sinä puhut ja minä kuuntelen.»

Vapahtaja vastasi: »Kuule, mitä aion sanoa sinulle, ja usko totuuteen! Sekä kylväjä että se, mitä kylvetään, hajoavat oman tulensa tähden alhaalla tulella ja vedessä, ja ne peitetään pimeyden hautoihin. Pitkän ajan päästä pahojen puiden hedelmät paljastuvat, ja ne saavat rangaistuksensa. Pedot ja ihmiset raatelevat ne kuoliaiksi, kun sade, tuuli, ilma ja ylhäällä paistava valo eivät enää hillitse niitä.»

Tuomas sanoi: »Herra, olet saanut meidät vakuuttuneiksi. Sydämemme ymmärtää, että näin on. Meille riittävät sanat, jotka olet puhunut. Mutta maailma pitää sanojasi pilkkanaan ja nauraa niille, sillä se ei niitä käsitä. Kuinka voimme mennä saarnaamaan opetuksiasi maailmalle, joka ei pidä meitä minään?«

Vapahtaja vastasi: »Totisesti minä sanon teille: joka kuulee teidän sananne mutta torjuu ne, pitää niitä pilkkanaan tai irvaillee niille, se totisesti luovutetaan sen hallitsijan käsiin, joka kuninkaana hallitsee ylhäällä kaikkia valtoja. Hallitsija torjuu tämän ihmisen ja heittää hänet taivaasta helvetin syvyyteen. Hänet suljetaan kapeaan, pimeään loukkoon, eikä hän voi kääntyä eikä liikkua Tartaroksen suuren syvyyden ja Tuonelan ahdistavan piinan tähden. Se, mikä on lujaa, [...] heitä siihen [...] heille ei anneta anteeksi [...] ajaa takaa teitä. He luovuttavat [...] enkeli Tartarukhos [...] tuli, joka ajaa heitä takaa [...] tulisia lieskoja, jotka lennättävät kipinänsateen pakenijan kasvoille. Jos hän pakenee länteen, hän kohtaa tulen. Jos hän kääntyy etelään, se on vastassa häntä sielläkin. Jos hän pyrkii pohjoiseen, kärventävä tuli uhkaa häntä yhä. Itäänkään hän ei löydä tietä, jota pitkin

paeta ja pelastua. Koska hänellä ei ollut pakotietä ollessaan ruumiissaan, hänellä ei ole sitä tuomiopäivänäkään.»

Voi teitä!

Vapahtaja sanoi vielä: »Voi teitä, te jumalattomat! Teillä ei ole toivoa. Te luotatte siihen, mikä ei ole pysyvää.

»Voi teitä, jotka panette toivonne lihaan, tuhoutuvaan vankilaan. Kuinka kauan olette unohduksen vallassa ja kuinka kauan luulette, että katoamattomatkin tuhoutuvat? Teidän toivonne perustuu tähän maailmaan, ja tämä elämä on teidän jumalanne. Te turmelette sielunne!

»Voi teitä, joiden sisimmässä palaa kyltymätön tuli!

»Voi teitä, joiden ajatukset kiertävät yhtä ja samaa rataa!

»Voi teitä, joissa tuli roihuaa! Se kuluttaa kaikkien nähden teidän ruumiinne ja repii salaa rikki teidän sielunne. Se tekee teidät valmiiksi inhoamaan itseänne toisten joukossa.

»Voi teitä, te vangitut! Teidät on sidottu luoliin. Naurakaa vain! Hullun naurua te nauratte. Te ette käsitä tuhoanne ettekä tajua tilaanne. Te ette ymmärrä, että olette pimeässä ja kuoleman omia! Olette tulesta juopuneita ja täynnä katkeruutta. Sisäinen palonne on saanut teidät niin tolaltanne, että vihollistenne myrkky ja iskut tuntuvat teistä suloisilta. Pimeys on teille kuin aurinko, sillä olette vaihtaneet vapautenne orjuuteen. Olette pimentäneet sydämenne ja jättäneet ajatuksenne tyhmyyden valtaan. Olette täyttäneet ajatuksenne teissä olevan tulen savulla. Valonne on kätkeytynyt pimeään pilveen, ja päällänne oleviin vaatteisiin olette rakastuneet, vaikka ne ovat saastaisia. Olematon toivo hallitsee teitä. Kehen te oikein uskotte? Te [...] te kaikki [...] teitä kuin [...]. Te olette upottaneet sielunne pimeyden veteen ja juosset omien halujenne mukaan.

»Voi teitä, jotka olette eksyksissä! Te ette näe auringon valoa, joka tuomitsee ja näkee kaiken. Aurinko kiertää kaiken yllä tehdäkseen vihollisistaan orjia. Ette myöskään huomaa, kuinka kuu päivin ja öin katselee alas ja näkee tappamanne ruumiit.

»Voi teitä, jotka himoitsette naisväen läheisyyttä, saastaista yhteiselämää naisen kanssa!

»Voi teitä ruumiissanne olevien voimien tähden! Ne tulevat ahdistamaan teitä.

»Voi teitä, joita pahat henget kiusaavat!

»Voi teitä, jotka saatatte jäsenenne tuleen! Kuka antaisi teille vilvoittavan sateen, joka sammuttaisi teissä palavan valtavan tulen? Kuka antaisi teille auringon, joka nousisi yllenne häivyttääkseen teissä olevan pimeyden ja peittääkseen pimeyden ja saastaisen veden?

»Aurinko ja kuu antavat ihanan tuoksun, jonka ilma, tuuli, maa ja vesi tuovat teille. Ellei aurinko valaise näitä ruumiita, ne riutuvat ja tuhoutuvat niin kuin rikkaruoho ja heinä. Jos aurinko paistaa rikkaruohon ylle, se vahvistuu ja tukahduttaa viiniköynnöksen. Jos viiniköynnös säilyy hengissä ja jättää rikkaruohon ja ympärillä kasvavat kasvit varjoonsa, se leviää, ulottuu laajalle ja valtaa yksin maan, jossa se kasvaa. Se hallitsee joka paikkaa, johon sen varjo yltää. Kun se kasvaa, se hallitsee koko maata ja tuottaa runsaan sadon omistajalleen ja tuo hänelle ylen määrin mielihyvää, sillä ilman viiniköynnöstä tämän olisi pitänyt nähdä paljon vaivaa, ennen kuin olisi saanut kitketyksi rikkaruohon. Nyt työn teki viiniköynnös. Se tukahdutti rikkaruohon, joka kuihtui ja muuttui maaksi.»

Jeesus sanoi vielä heille: »Voi teit], sillä te ette ole hyväksyneet tätä opetusta ja ne, jotka haluavat oppia, näkevät vaivaa julistaessaan [...] ja te juoksette omiin verkkoihinne ja lähetätte heidät alas [...] ja tapatte heitä päivittäin, minkä seurauksena he kuitenkin nousevat kuolleista.

Autuaat

»Autuaita olette te, jotka tunnistatte viettelykset ajoissa ja pakenette sitä, mikä on vierasta.

»Autuaita olette te, kun teitä pilkataan ja halveksitaan sen rakkauden tähden, joka teidän Herrallanne on teitä kohtaan.

»Autuaita olette te, jotka itkette ja joita vainoavat vailla toivoa olevat ihmiset. Teidät vapautetaan kaikista kahleista.

»Valvokaa ja rukoilkaa, ettette jäisi ruumiiseen vaan vapautuisitte tämän elämän katkerista kahleista. Kun rukoilette, löydätte levon, sillä te olette jättäneet kärsimyksen ja pilkan taaksenne. Kun jätätte ruumiin kärsimykset ja himot, te saatte levon häneltä, joka on hyvä. Saatte hallita kuninkaan kanssa, te liitettynä häneen ja hän liitettynä teihin, tästä hetkestä ikuisuuteen. Amen.»

Tuomaan kirja, Kilvoittelija kirjoittaa täydellisille.

Veljet, muistakaa myös minua rukouksissanne.

Rauha pyhille ja hengellisille.